

**ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΚΟ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟ ΙΔΡΥΜΑ
ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ**

ΤΜΗΜΑ ΛΟΓΙΣΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΧΡΗΜΑΤΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΤΕ

ΜΗΧΑΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΛΟΓΙΣΤΙΚΗ Ι

**ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ
ΔΑΠΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ**

ΣΕΡΡΕΣ, ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 2015

Άδειες Χρήσης

Το παρόν εκπαιδευτικό υλικό υπόκειται σε άδειες χρήσης Creative Commons. Για εκπαιδευτικό υλικό, όπως εικόνες, που υπόκειται σε άλλου τύπου άδειας χρήσης, η άδεια χρήσης αναφέρεται ρητώς.

Το έργο αυτό αδειοδοτείται από την Creative Commons Αναφορά Δημιουργού - Παρόμοια Διανομή 4.0 Διεθνές Άδεια. Για να δείτε ένα αντίγραφο της άδειας αυτής, επισκεφτείτε <http://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/deed.el>.

Χρηματοδότηση

Το παρόν εκπαιδευτικό υλικό έχει αναπτυχθεί στα πλαίσια του εκπαιδευτικού έργου του διδάσκοντα.

Το έργο «**Ανοικτά Ακαδημαϊκά Μαθήματα στο ΤΕΙ Κεντρικής Μακεδονίας**» έχει χρηματοδοτήσει μόνο τη αναδιαμόρφωση του εκπαιδευτικού υλικού.

Το έργο υλοποιείται στο πλαίσιο του Επιχειρησιακού Προγράμματος «Εκπαίδευση και Δια Βίου Μάθηση» και συγχρηματοδοτείται από την Ευρωπαϊκή Ένωση (Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο) και από εθνικούς πόρους.

Η ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ ΜΑΣ ΣΤΑ ΠΡΟΘΥΡΑ ΤΗΣ ΠΤΩΧΕΥΣΗΣ

(Του Δημητρίου Δάπη)

ΤΗΛ 6973779754

ΤΟ ΑΡΘΡΟ ΑΥΤΟ ΔΗΜΟΣΙΕΥΤΗΚΕ ΣΤΙΣ 14-1-2006 ΣΤΙΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ·

ΣΗΜΕΡΙΝΗ	ΤΩΝ ΣΕΡΡΩΝ
ΑΚΡΙΤΙΚΗ ΦΩΝΗ	»
ΝΙΓΡΙΤΑ	ΤΗΣ ΝΙΓΡΙΤΑΣ
ΝΕΑ ΠΟΡΕΙΑ	»
ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΒΙΣΑΛΤΙΑΣ	»

Το κράτος βρίσκεται στα πρόθυρα της πτώχευσης.

Ακούμε επί πολλά χρόνια τους δημοσιογράφους να λένε ότι η προσεχής χρονιά θα είναι χρονιά λιτότητας και εκφράζουν την ελπίδα ότι η μεθεπόμενη ίσως θα είναι καλύτερη για τα δημοσιονομικά μας πράγματα.

Συνήθως δεν αναρωτιούνται τι φταίει και δεν πάει καλά η οικονομία μας. Άλλα ας μην τρέφουν αυταπάτες. Εδώ που έχουν φθάσει τα πράγματα ,εάν δεν επέλθουν ριζικές τομές , αυτή η χρονιά που θα διορθωθούν τα πράγματα δεν θα έρθει ποτέ .

Η Ελλάδα κατέχει ρεκόρ του δημοσιονομικού ελλείμματος και του δημόσιου χρέους.

Το Δημόσιο χρέος ανέρχεται περίπου στα 213 δισεκατομμύρια ευρώ και είναι το 110 % του ακαθάριστου εθνικού προϊόντος. Για να εξοφληθεί αυτό το χρέος θα πρέπει οι βιομήχανοι , οι επιχειρηματίες οι υπάλληλοι οι αγρότες και οι συνταξιούχοι να καταβάλλουν στο κράτος τα κέρδη τους , τον μισθό ή την σύνταξη της μιάς χρονιάς.

Οι τόκοι δε που πληρώνονται κάθε χρόνο , είναι 31,5 δισεκατομμύρια ευρώ που είναι όσο το πρόγραμμα των δημοσίων επενδύσεων.

Εύκολο είναι να αντιληφθεί κανείς γιατί δεν γίνονται σοβαρά έργα υποδομής στην Ελλάδα . Όλες οι κοινωνικές ομάδες γεωργοί , υπάλληλοι , επιχειρηματίες και συνταξιούχοι είναι σε απόγνωση. Πανικόβλητοι δεν γνωρίζουν τι τους ξημερώνει.

Οι αγρότες έχουν χάσει τον ύπνο τους Μετά το 2013 δεν γνωρίζουν τι θα καλλιεργούν . Οι υπάλληλοι δεν ξέρουν πότε θα βγουν στη σύνταξη και εάν θα πάρουν το εφάπαξ . Οι επιχειρηματίες έχουν πνιγεί στα χρέα και αδυνατούν να πληρώσουν ΙΚΑ ,ΤΕΒΕ με αποτέλεσμα πολλοί απ' αυτούς να κλείνουν . Οι συνταξιούχοι και ειδικά του ΟΓΑ των 200 € στενάζουν από την ακρίβεια και αντιμετωπίζουν πρόβλημα επιβίωσης.

Τι φταίει όμως και οδηγηθήκαμε σ' αυτή τη δυσάρεστη κατάσταση; Τα δυο μεγάλα κόμματα που κυβερνούν την Ελλάδα τα τελευταία 32 χρόνια λένε τις μισές αλήθειες. Ισχυρίζονται ότι παραλείψεις του ενός ή του άλλου οδήγησαν σ' αυτή την θλιβερή κατάσταση.

Μόνο όταν βρίσκονται στην αντιπολίτευση λένε την αλήθεια

Η συντριπτική πλειοψηφία των Ελλήνων επιρρίπτει τη ευθύνη και στους δύο. Πολλοί είναι οι παράγοντες που η οικονομία μας έφτασε στα πρόθυρα της πτώχευσης.

Είναι οι αδυναμίες της οικονομίας και της κοινωνίας μας , η αναποτελεσματικότητα της Δημόσιας Διοίκησης , η διαφθορά , η ατιμωρησία , η αναξιοκρατία , η μονιμότητα , φοροδιαφυγή , η έλλειψη προγραμματισμού , το εκπαιδευτικό σύστημα , η ανταγωνιστικότητα , η παραγωγικότητα και τα ελαπτώματα των Ελλήνων που είναι ο ατομικισμός , η έλλειψη δημοκρατικότητας , η υποκρισία , η μετατόπιση ευθυνών και η αποχή από την ενασχόληση με τα κοινά.

Κανένα κόμμα στα 32 χρόνια της διακυβέρνησης τους δεν ανέλαβε σοβαρές πρωτοβουλίες για την εξάλειψη αυτών των φαινομένων που είναι τροχοπέδη στη ανάπτυξη της χώρας. Αντίθετα υπηρέτησαν με ανταγωνισμό αυτό το αρρωστημένο κατεστημένο και σήμερα εισπράττουν τους καρπούς του . Άλλα ας δούμε αναλυτικά την επίδραση αυτών των παραγόντων.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΔΙΟΙΚΗΣΗ

Ολοι υπογραμμίζουν ότι η πλέον θεμελιώδης μεταρρύθμιση για την Ελλάδα είναι η περιστολή του μεγάλου αντιπαραγωγικού κράτους το οποίο μεγεθύνει τις δαπάνες και το Δημόσιο χρέος Η πολιτική αντίληψη για τη χρησιμοποίηση του κράτους (Δαπάνες – προσλήψεις) σε βάρος της οικονομίας για καθαρά πελατειακούς λόγους λειτούργησε διαβρωτικά στην οικονομική ανάπτυξη αλλά και την κοινωνία . Η Ελληνική δημόσια διοίκηση ανέπτυξε ένα στυλ αδιαφάνειας και έντονων διακρίσεων όπως κατ' επανάληψη τη στιγμάτισαν με τις εκθέσεις τους διεθνείς οικονομικοί οργανισμοί.

Ο αριθμός των δημοσίων υπαλλήλων σήμερα είναι περίπου 720.000 δηλαδή ένας στους έξι εργαζομένους φέρει αυτόν το τίτλο.

Σ' όποιο υπουργό και εάν ρωτήσεις εάν έχει ανάγκη νέων προσλήψεων κανένας δεν λέει όχι Άλλα κανένας δεν γνωρίζει τις ώρες που κατά μέσο όρο εργάζεται την ημέρα ο εργαζόμενος στο υπουργείο του. Έρευνες έχουν δείξει ότι ππυχιούχοι δημόσιοι υπάλληλοι έχουν χάσει στην πλειονότητα τους την «επαφή» με το επιστημονικό τους πεδίο και ότι αδυνατούν να χειριστούν τις ξένες γλώσσες.

Το Διεθνές νομισματικό ταμείο σε έκθεση που παρέδωσε στην κυβέρνηση το 2005 κάνει λόγο για αδιαφάνεια , έλλειψη ευθύνης και αναποτελεσματικότητα των ελέγχων στη διαχείριση του Δημόσιου χρήματος . Συστήνει εκ βάθρων αλλαγές στο Γεν. Λογιστήριο του κράτους.

Εκατοντάδες είναι τα άρθρα που δημοσιεύονται στις εφημερίδες η στις διαπιστώσεις που κάνουν οι ίδιοι υπουργοί . Πρόσφατα ο Κακλαμάνης αποκάλυψε ότι το εθνικό σύστημα υγείας πλήρωνε 3000 « μαϊμού » εργαζομένους.

Επίσης στην πρόσφατη παραίτηση του Παλαιοκρασά αποκαλύφθηκε ότι ένας μεγάλος αριθμός διευθυντών ΔΕΗ που κάθονται παροπλισμένοι εισπράττουν τον υψηλό μισθό τους . Πρόκειται για 140 και πλέον Διευθυντές κάθε κομματικής ταυτότητας .

Έτσι εύκολα μπορεί να αντιληφθεί κανείς πόσοι είναι οι αργόσχολοι στο Δημόσιο τομέα και την κατασπατάληση του Δημόσιου χρήματος που γίνεται.

Το κλειδί για το συμμάζεμα του Δημοσίου τομέα είναι ο έλεγχος απόδοσης των υπηρεσιών. Το αποτέλεσμα αυτού του ελέγχου θα είναι να διαπιστωθεί το πλεονάζον προσωπικό όπου υπάρχει και να επέλθει βελτίωση των παρεχομένων υπηρεσιών στο πολίτη .

ΔΙΑΦΘΟΡΑ

Η διαφθορά πάντοτε υπάρχει υπάρχει και δυστυχώς θα υπάρχει. Ανάλογα με το πολιτικό , οικονομικό και κοινωνικό περιβάλλον στο οποίο αναπτύσσεται παίρνει διάφορες μορφές .

Αυτές ποικίλουν και διαβαθμίζονται ποσοτικά και ποιοτικά από την ανήθικη , ανάρμοστη η και ακατάλληλη συμπεριφορά μέχρι την ποινικά κολάσιμη . Κοινό χαρακτηριστικό όλων των μορφών διαφθοράς είναι η κατάχρηση του δημοσίου αξιώματος ή ρόλου για ιδιωτικό όφελος σε βάρος του Δημοσίου συμφέροντος.

Σε πρόσφατη συνέντευξη του ο πρώην Υπουργός κ. Πάγκαλος είπε « κανένας υπουργός δεν θέλει τη διαφθορά αλλά και κανένας δε θέλει να γίνει κακός . Έθεσα διαδικασία απόλυτης για δύο άτομα και έκαναν παρέμβαση 17 βουλευτές του ΠΑΣΟΚ και οκτώ της Ν.Δ. » .

Δεν υπάρχει τομέας του δημοσίου που να μην έχει εκδηλωθεί διαφθορά

Σε έρευνα του παν/μίου Αθηνών διαπιστώθηκε ότι ο χρηματισμός και η δωροδοκία αποτελούν τη χρόνια νόσο της Δημόσιας Διοίκησης τις συναλλαγές με την οποία οι πολίτες θεωρούν συνώνυμο της ταλαιπωρίας.

Σε πολλές περιπτώσεις το ίδιο το κράτος κάνει συμβιβασμούς με φοροφυγάδες , λαθρεμπόρους , καταπατητές κτλ

Αμνηστεύει ποινικά αδικήματα αντί πινακίου φακής και θέτει νάρκη στον κοινωνικό ιστό διότι το μήνυμα που περνά είναι « παρανομήστε μην πληρώνετε φόρους νοιθεύστε τα προϊόντα που πουλάτε κάψτε και καταπατήστε την κρατική γη και όχι μόνο δεν θα πάτε φυλακή αλλά στο τέλος μία ρύθμιση θα σας σβήσει όλα τα αδικήματα αντί πινακίου φακής » .

Όποιος δεν παίρνει δώρα είναι απόμονωμένος

Το αποτελεσματικότερο μέσο είναι η συνεχής εκπαίδευση για φορολογική συνείδηση για τήρηση των νόμων για δικαιοσύνη για αξιοκρατία και άλλα . Άλλα αυτά είναι μέσα μακροχρόνια

Για την άμεση αντιμετώπιση του φαινομένου χρειάζονται αυστηρά μέτρα καταστολής

ΑΤΙΜΩΡΗΣΙΑ

Σε αποκαλυπτική έκθεση που δημοσιεύτηκε στο Βήμα την 21-12-2005 ο επιθεωρητής δημόσιας Διοίκησης αναφέρεται σε περιπτώσεις διαφθοράς δημοσίων υπαλλήλων οι οποίοι κατηγορούνται για απότελεσμα βιασμού , για παραποίηση εγγράφων , για παραλείψεις προκειμένου να επιστραφεί ΦΠΑ 200.000 € σε επιχειρηματία , για απάτη σε βάρος του ΟΑΕΔ ύψους 250.000 € , για έκδοση παρανόμων αδειών κτλ . Ωστόσο , οι ποινές που επιβλήθηκαν από τα Υπηρεσιακά συμβούλια υπερβολικά επιεικείς σε σχέση με την βαρύτητα των παραπτωμάτων και σ' άλλες περιπτώσεις απηλλάγησαν οι κατηγορούμενοι .

Η ζημία του Δημοσίου από τις κομπίνες των υπαλλήλων που δεν τιμωρήθηκαν είναι τεράστια.

Υπάλληλοι με άλλα λόγια αν και κλέβουν ή χρηματίζονται ή παρανομούν μένουν στο απυρόβλητο

Οι πειθαρχικές ποινές που επιβάλλονται αποτελούν συνήθως πρόκριμα και για την ποινική έκβαση των υποθέσεων τους

Αυτό σημαίνει ότι οι υπάλληλοι αυτοί συνήθως δεν τιμωρούνται ούτε στα δικαστήρια. Η ατιμωρησία που εξασφαλίζουν οι επίορκοι υπάλληλοι στα πειθαρχικά όργανα ελέγχου τους δίδει το δικαίωμα να ασκήσουν διώξεις οι ίδιοι , ακόμη και εναντίον επιθεωρητών – μελών ελεγκτικών μηχανισμών με το αιτιολογικό ότι τους συκοφαντούν .

Οι « κομάντος » του Δημοσίου δηλαδή από διώκτες μετατρέπονται σε θύματα

Σε μία άλλη έκθεση το 2003 ο επιθεωρητής κ. Δαφέρμος θα πει ότι « η διαφθορά βασιλεύει αλλά ουδείς τιμωρείται »

ΑΝΑΞΙΟΚΡΑΤΙΑ

Η αναξιοκρατία διαβρώνει όχι μόνο το Δημόσιο αλλά ολόκληρη την κοινωνία .

Προϋπόθεση για την οικονομική ανάπτυξη μιας χώρας και την προβολή της σε Ευρωπαϊκό και διεθνές επίπεδο είναι η αξιοκρατική στελέχωση τόσο των ακαδημαϊκών οργανισμών όσο και του κρατικού μηχανισμού .

Μέσα στο ιδιαίτερο ανταγωνιστικό και εθνικό περιβάλλον η αναγκαιότητα για αξιοκρατική στελέχωση γίνεται ιδιαίτερα επιτακτική όταν α) Η ζήτηση εργασίας είναι πολύ μεγαλύτερη της προσφοράς θέσεων και β) υπάρχουν οι χρόνιες πρακτικές που ακολουθούν λογικές ιδιοτελούς και όχι συλλογικού συμφέροντος που βασίζονται

στον αφελιμισμό , την προώθηση των ημετέρων , δηλ λογικές από τις οποίες έχει υποφέρει πολλά η χώρα.

Πριν είχαμε την τακτοποίηση των « πράσινων παιδιών » τώρα έχουμε των « γαλάζιων παιδιών » και το κακό συνεχίζεται.

Σε κάθε αλλαγή διακυβέρνησης έχουμε σαρωτικές αλλαγές που σε κανένα άλλο κράτος του κόσμου δεν συμβαίνουν .

Διευθυντικά στελέχη όλων των οργανισμών , υπηρεσιών αντικαθίστανται . Αλήθεια όλοι . οι προηγούμενοι είναι άχρηστοι ;

Είναι αλήθεια ότι οι επιλογές γίνονται με κομματικά κριτήρια

Αλλά ας βρεθεί επιτέλους μια Κυβέρνηση που να διαχωρίσει τους ικανούς από τους ανάξιους και ας κρατήσει στις θέσεις τους κάποιους που βρήκε. Θα είναι ένα μεγάλο βήμα.

Πολλές φορές διαπιστώνουμε να τοποθετούνται επικεφαλής ΔΕΚΟ ή άλλων οργανισμών υπερήλικες βουλευτές που έχουν διαγράψει τον κύκλο τους και δεν έχουν τίποτε άλλο πλέον να προσφέρουν . Άλλοτε πάλι σε ζωτικούς οργανισμούς προϊστανται νέοι χωρίς καμία εμπειρία , με σκανδαλώδεις διαδικασίες πρόσληψης , αποκλείοντας στελέχη με τυπικά προσόντα και εμπειρία .

Πριν από 8 χρόνια έκαναν ένα σεμινάριο 11 μηνών στο οποίο συμμετείχαν 3500 πτυχιούχοι ανωτάτων σχολών προκειμένου να αποκτήσουν εμπειρία σε θέματα τοπικής αυτοδιοίκησης .

Αργότερα αυτούς τους 3500 πτυχιούχους τους έκαναν υπαλλήλους των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης με τη σύμφωνη γνώμη όλων των κομμάτων.

Πριν λίγο καιρό η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας τοποθέτησε επικεφαλής Οργανισμών πτυχιούχους που μόλις πήραν το πτυχίο τους .

Δηλαδή από τη μία αναγνωρίζουμε ότι οι πτυχιούχοι δεν έχουν εμπειρία και εφαρμόζουμε προγράμματα για την απόκτησή της σ' αυτούς που θα γίνουν απλοί υπάλληλοι , ενώ σ' αυτούς που τοποθετούμε επικεφαλής οργανισμών με μισθό

3000 € και πλέον δεν είναι απαραίτητη η επαγγελματική εμπειρία . « Χαίρε βάθος αμέτρητο »

Συχνά διαβάζουμε στις εφημερίδες ότι υπάρχει κίνδυνος να χαθούν κοινοτικά κονδύλια λόγω μη απορρόφησης .

Είμαστε είκοσι πέντε χρόνια στην Ευρωπαϊκή Ένωση και ακόμη δεν αποκτήσαμε εκείνα τα στελέχη που θα βοηθήσουν σ' αυτή την κατεύθυνση . Χώρες που μπήκαν πολύ αργότερα από την Ελλάδα έχουν πλήρη απορροφητικότητα των ευρωπαϊκών κονδυλίων . Άλλα πώς να γίνει αυτό όταν για την επάνδρωση των θέσεων αυτών συμβούλων η κάθε κυβέρνηση προσπαθεί να αντλήσει στελέχη από τις κομματικές δεξαμενές με κριτήριο τις « κουμπαριές » , τις φιλίες και τις εξαρτήσεις και όχι με γνώμονα τις ικανότητες , το κύρος , της εμπειρία και τις αρχές της διεθνούς πρακτικής;

Με την πρακτική αυτή η ζημία για την εθνική οικονομία είναι διπλή. Οι ικανοί μπορούν να αναλάβουν πρωτοβουλίες για να οργανώσουν , για να δημιουργήσουν θέσεις εργασίας. Οι ανίκανοι απλά εισπράττουν το μισθό τους.

Κάποιοι υποστηρίζουν ότι εάν δεν κάνει αυτά μια κυβέρνηση δεν θα επανεκλεγεί. Η άποψη μου είναι εντελώς αντίθετη. Για μια κυβέρνηση εδώ που έχουν φθάσει τα πράγματα με την ακρίβεια , την ανεργία με το πρόβλημα επιβίωσης η μόνη της ελπίδα για να επανεκλεγεί είναι να συμπαραταχθεί με την πλειονότητα του Ελληνικού λαού και να εφαρμόσει την αξιοκρατία την διαφάνεια την ισονομία και την ισοπολιτεία. Να στείλει στο περιθώριο το ένα τοις εκατό των μπλε ή πράσινων συνδικαλιστών που θέλουν να αφεληθούν από την εκλογή της παράταξης τους. Για την νίκη ενός κόμματος ψηφίζει το 40-45% των Ελλήνων και όχι το 1% που συνήθως είναι οι ευνοημένοι. Εάν αυτό δεν συμβεί θα βλέπουμε από δω και πέρα το ένα κόμμα να εναλλάσσεται το άλλο στην εξουσία όχι διότι ο λαός προσδοκά ότι θα πάνε τα πράγματα καλύτερα αλλά διότι θα αποδοκιμάζει το κόμμα που είναι στην κυβέρνηση.

Αλλά μήπως υπάρχει αξιοκρατία στον καταρτισμό των συνδυασμών των κομμάτων;

Οι αρχηγοί των κομμάτων έκαναν κάποια έρευνα στο χώρο τους να βρουν τους άξιους και να τους προωθήσουν; Πως να συμβεί αυτό όμως όταν δεν μπορούν να ικανοποιήσουν ούτε αυτούς που το επιζητούν με κάθε τρόπο να ενταχθούν;

Πριν μερικά χρόνια ο καθηγητής οικονομολόγος του ΑΠΘ απεφάσισε να ασχοληθεί με την πολιτική. Αντί να λειτουργήσει ο μηχανισμός και να τον τιμήσουν για την ευγενική του προσφορά και να γίνει κράχτης και για άλλες παρόμοιες εντάξεις τον απογοήτευσαν. Δεν υπήρχε θέση γι' αυτόν στον συνδυασμό. Όταν μίλησα σε κάποιο στέλεχος της Νέας Δημοκρατίας για την αξία του κ. Καμπούρη μου ανταπάντησε ότι δεν έχει αναγνωρισμότητα στο Νομό Σερρών.

Δεν μπορούσε να αναληφθεί το στέλεχος αυτό ότι δεν χρειάζεται να έχεις μόνο αναγνωρισμότητα αλλά να έχεις εκείνα τα προσόντα και τις γνώσεις για να ανταποκριθείς σε οποιαδήποτε συζήτηση για διεκδίκηση έργων στο νομό κτλ. Σήμερα ο κ.Καμπούρης είναι χρηματοοικονομικός σύμβουλος πολύ μεγάλων επιχειρήσεων στην Ελλάδα και συνέταξε πλήθος μελετών για την αξιοποίηση του Νομού Σερρών. Όμως ως υποψήφιος βουλευτής για την Νέα Δημοκρατία πριν 10 περίπου χρόνια δεν ήταν ικανός. Άλλα και πολλοί άλλοι είχαν την ίδια τύχη με τον κ. Καμπούρη με χαρακτηριστικότερη περίπτωση του Κώστα Χατζηδημητρίου που για πολλές τετραετίες έμεινε εκτός συνδυασμών της Ν.Δ.

Διαβάζουμε στις εφημερίδες και δεν ξέρουμε εάν ανταποκρίνεται στην πραγματικότητα ότι υφυπουργοί δεν πάνε στις Βρυξέλες γιατί δεν μιλάνε ξένες γλώσσες και πάνε μόνο υπουργοί. Όταν δεν μιλάς καλά τις ξένες γλώσσες δεν μπορείς να γίνεις φίλος με τους ομολόγους σου που μπορούν να σε βοηθήσουν στις κρίσιμες στιγμές των μεγάλων αποφάσεων. Καλή είναι η υπερηφάνεια αλλά η πραγματικότητα είναι άλλη. Πολλοί διατείνονται και λένε ας μάθουν οι ευρωπαίοι ελληνικά.

MONIMOTHTA

Δημοσκοπήσεις που δημοσιεύονται κατά καιρούς δείχνουν ότι η συντριπτική πλειοψηφία των Ελλήνων θέλει άρση της μονιμότητας των Δημοσίων υπαλλήλων . Ακόμη υπέρ της άρσης τάσσεται ένα ποσοστό περίπου 43% των Δημοσίων υπαλλήλων. Αρκετοί πολιτικοί όλων των κομμάτων διαπιστώνοντας ότι η μονιμότητα είναι μία από τις αιτίες της αναποτελεσματικής Δημόσιας Διοίκησης και τάσσονται υπέρ της άρσης της μονιμότητας.

Αυτοί που αντιδρούν είναι οι τεμπέληδες . Οι εργατικοί δεν έχουν να φοβηθούν τίποτε. Επικαλούνται και προβάλουν διάφορα αρνητικά της άρσης της μονιμότητας αυτοί που δεν θέλουν να δουλέψουν. Στην περίπτωση της άρσης της μονιμότητας ενδεχομένως να υπάρξουν κάποιες αδικίες όταν θα τίθεται η πρόταση της απόλυσης . Άλλα είναι προτιμότερο να συμβεί αυτό παρά να αδικείται το σύνολο του ελληνικού λαού από την ασυδοσία που υπάρχει στο Δημόσιο.

ΦΟΡΟΔΙΑΦΥΓΗ

Η εκτεταμένη φοροδιαφυγή έχει πολλές φορές επισημανθεί από τον έντυπο και ηλεκτρονικό τύπο αλλά και από τους αρμόδιους υπουργούς.

Το δημόσιο ταμείο χάνει έσοδα και επιχειρεί να τα αναπληρώσει επιβάλλοντας νέους φόρους σε όσους δεν μπορούν να τους αποφύγουν. Με τον τρόπο αυτό και νοθεύεται η ισότητα συμμετοχής των πολιτών στα κοινά βάρη και βαρύνεται με πρόσθετα αντικίνητρα η οικονομική δραστηριότητα. Η φοροδιαφυγή πυροδοτεί ένα φαύλο κύκλο ανισότητας και επιβαρύνσεων.

Πρόσφατα είχαμε αύξηση των φορολογικών συντελεστών ΦΠΑ. Από 8% και 18% έγιναν 9% και 19%. Ας το κατανοήσουν και 30% να το κάνουν δεν θα επιτύχουν τίποτε. Χρειάζεται να δοθεί μεγάλη έμφαση στην αντιμετώπιση των προβλημάτων της φοροδιαφυγής ίδιαίτερα του ΦΠΑ, της φοροαποφυγής και του λαθρεμπορίου.

Η υστέρηση των εσόδων που παρατηρείται τα τελευταία χρόνια οφείλεται κυρίως στην εκτεταμένη φοροδιαφυγή.

ΕΛΛΕΙΨΗ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΟΥ

Σαν Έλληνες δεν έχουμε καλή σχέση με τον προγραμματισμό. Είμαστε στο «θα δούμε» «έχει ο θεός». Πρόσφατο παράδειγμα οι ολυμπιακοί αγώνες. Οι ολυμπιακοί αγώνες έγιναν το 2004 και σήμερα 2006 δεν έχουμε αποφασίσει για τη χρήση των ολυμπιακών έργων. Η KINA προγραμματίζει από τώρα για τη χρήση των ολυμπιακών έργων.

Άλλο παράδειγμα είναι η έλλειψη ικανών στελεχών που θα βοηθήσουν στην οικονομική ανάπτυξη. Το 1978 όταν βρισκόμουν στη Γαλλία έβλεπα όλες τις χώρες να στέλνουν φοιτητές με τους οποίους είχαν υπογράψει συμβάσεις. Οι συμβάσεις αφορούσαν την προσφορά εργασίας στο Δημόσιο ώστε να τους καταστήσουν στελέχη υψηλής εξειδίκευσης και άρτια καταρτισμένα ικανά να πρωθήσουν την έρευνα και να αξιοποιήσουν την σύγχρονη τεχνολογία.

Αυτό το πράγμα όχι μόνο δεν το είδα να συμβαίνει με την χώρα μας αλλά και κάποιους που ξεκίνησαν από μόνοι τους να κάνουν αυτό το πράγμα η χώρα μας ή δεν τους αξιοποίησε ή τους ξανάστειλε πίσω.

Πολλοί νέοι επιστήμονες που δεν είχαν «μπάρμπα στην κορώνη» δεν αποδέχθηκαν τη λογική της συναλλαγής αλλά με αξιοπρέπεια και αυτοσεβασμό, επεδίωκαν την αξιοκρατική επιλογή τους και δεν μπόρεσαν να ενταχθούν στη Δημόσια Διοίκηση. Πολλοί απ' αυτούς επανδρώνουν πανεπιστήμια του εξωτερικού, ερευνητικά κέντρα και προσφέρουν υπηρεσίες υψηλής ποιότητας.

Πρόσφατα άκουσα τον πρωθυπουργό της χώρας να κάνει έκληση σε επιστήμονες που διαπρέπουν στο εξωτερικό να επιστρέψουν στην πατρίδα για να βοηθήσουν στην οικονομική ανάπτυξη.

Πολύ αργά το θυμήθηκαν αυτό που άλλες χώρες μεθοδικά το έκαναν πράξη εδώ και πολλές δεκαετίες. Άλλα σε ποιό περιβάλλον και με ποιες διασφαλίσεις θα έρθουν αυτοί πίσω; Η επίκληση πατριωτικών αισθημάτων δεν αρκεί. Όλο αυτό το ανθρώπινο δυναμικό απεχθάνεται τη διαπλοκή, απαιτεί αξιοκρατία, αντιπαθεί την αδιαφάνεια και τη γραφειοκρατία και διαπρέπει στην προώθηση της καινοτομίας και της ανάπτυξης.

Άλλο παράδειγμα έλλειψης προγραμματισμού:

Η κατάργηση των οικονομικών ενισχύσεων της Ευρωπαικής Ένωσης ήταν γνωστή από πολλά χρόνια. Ήδη από 1-1-2006 εφαρμόζεται η νέα αγροτική πολιτική και εμείς σήμερα σκεφτόμαστε να κάνουμε μελέτες για αναδιαρθρώση καλλιεργειών κτλ.

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟ ΣΥΣΤΗΜΑ

Είναι κοινή η διαπίστωση ότι τόσο τα σχολεία όσο και τα πανεπιστήμια δεν επιτελούν επαρκώς την αποστολή τους.

Το ζήτημα είναι κρίσιμο αφού η ποιότητα της εκπαίδευσης καθορίζει σε μεγάλο βαθμό το επίπεδο της πολιτισμικής ανάπτυξης και την ικανότητα μιας χώρας στο επίπεδο της οικονομίας. Η επένδυση στο ανθρώπινο δυναμικό θεωρείται η πιο σημαντική και παραγωγική απ' όλες. Στην Ελλάδα όλοι πλέον ομιλούν για την «κοινωνία της γνώσης» αλλά ελάχιστα γίνονται για να καλυφθούν τα εξόφθαλμα ελλείμματα.

Σήμερα το εκπαιδευτικό σύστημα δεν διαθέτει στέρεη εσωτερική λογική, δεν εκμεταλλεύεται επαρκώς την σύγχρονη τεχνολογία και δεν καλλιεργεί την κρίση και την αυτενέργεια μαθητή/φοιτητή. Η πραγματικότητα είναι ότι είμαστε πρωταθλητές στην παραγωγή ημιμαθών πτυχιούχων. Ειδικά σε κάποιες σχολές ο φοιτητής μπορεί να αποκτήσει πτυχίο με ελάχιστη μελέτη. Αυτό δεν ενοχλεί κανένα γιατί η μεγάλη ζήτηση για τριτοβάθμιες σπουδές πηγάζει από την αντίληψη ότι το πτυχίο είναι διαβατήριο για επαγγελματική αποκατάσταση. Οι σπουδαστές – φοιτητές έχουν επηρεαστεί σε μεγάλο βαθμό από τον τρόπο πρόσληψης στο Δημόσιο και το μόνο που τους ενδιαφέρει είναι το πτυχίο και όχι οι γνώσεις που θα αποκτήσουν. Δεν υπάρχει ανταγωνισμός, δεν υπάρχουν κίνητρα.

Σε μία πρόσφατη παγκόσμια κατάταξη πανεπιστημάτων μόνο δύο ελληνικά πανεπιστήμια κατάφεραν να μπουν στη λίστα των 500 στις θέσεις 240 και 388 ενώ σε μία άλλη ευρωπαϊκή κατάταξη των 100 μόνο ένα πανεπιστήμιο της Αθήνας την 96η θέση.

Οι κυριότερες αδυναμίες του εκπαιδευτικού μας συστήματος είναι: Τα αναχρονιστικά προγράμματα σπουδών, ανεπαρκής κτιριακός και μηχ/κός εξοπλισμός, η ανεπαρκής επιμόρφωση των διδασκόντων, οι υπεράριθμοι φοιτητές, η απουσία φοιτητών και καθηγητών από τα μαθήματα, η ελλιπής αξιοποίηση των νέων τεχνολογιών, η ελαστικότητα στη φοίτηση, η ανεργία των νέων πτυχιούχων κτλ.

Η Ελλάδα έχει το αρνητικό ρεκόρ στην ανεργία των πτυχιούχων στην Ευρώπη. Το 27% των ανέργων στην Ελλάδα είναι πτυχιούχοι.

Το 1991 οι εισακτέοι στα ΑΕΙ και ΤΕΙ ήταν 40.000, το σύνολο των φοιτητών ήταν 220.000 και οι πτυχιούχοι 790.000. Το 2004 οι εισακτέοι ήταν 81.000, το σύνολο των φοιτητών 500.000 και οι πτυχιούχοι 1.350.000. Η ανάλυση των στοιχείων έρευνας (ΚΕΕ) του κέντρου εκπαιδευτικής έρευνάς οδηγεί στο όχι και τόσο αισιόδοξο συμπέρασμα που λέει ότι ο δρόμος που έχει να διανύσει το Ελληνικό σχολείο μέχρι να ανταποκρίνεται στις σύγχρονες απαιτήσεις μάθησης διεθνώς είναι μακρύς και δύσκολος.

Απαιτείται αναβάθμιση όλων των βαθμίδων του εκπαιδευτικού συστήματος. Χρειάζεται ένα ριζοσπαστικό σχέδιο που θα σπάσει αγκυλώσεις, θα εμπεδώσει μια άλλη νοοτροπία, θα πραγματοποιήσει τομή στα προγράμματα σπουδών και βεβαίως θα θεσμοθετήσει ένα αξιόπιστο μηχανισμό συστηματικής αξιολόγησης εκπαιδευτικών και εκπαιδευομένων σ' όλες τις βαθμίδες.

Θα πρέπει να τεθεί περιορισμός στον αριθμό των εισακτέων, που να είναι σε αντιστοιχία με τις ανάγκες του τόπου, στις διάφορες ειδικότητες και τις δυνατότητες των πανεπιστημάτων σε υποδομές και ανθρώπινο δυναμικό για τη διασφάλιση της σωστής εκπαίδευσης. Παράλληλα θα πρέπει να αναβαπτισθεί η επαγγελματική εκπαίδευση που θα βοηθήσει στην αλλαγή της νοοτροπίας της

ελληνικής κοινωνίας που τιστεύει ότι μόνο ο πανεπιστημιακός τίτλος διασφαλίζει εργασία καλές αμοιβές και κοινωνική κατάταξη.

Η παιδεία πρέπει να αντιμετωπισθεί σαν συλλογικό δημόσιο αγαθό που λειτουργεί καίρια στη διαμόρφωση της κοινωνίας και της δημοκρατίας και θα αποτελέσει το όχημα για μια άλλη Ελλάδα.

ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟΤΗΤΑ

Σύμφωνα με τον δείκτη του οίκου IMD η Ελλάδα έπεσε το 2004 στην 41^η θέση παγκοσμίως από την 37η που βρισκόταν το 2003.

Συνεχής πρέπει να είναι η προσπάθεια για παραγωγή αξιόπιστων ποιοτικών και προϊόντων και υπηρεσιών.

Η ανταγωνιστικότητα άλλων ευρωπαϊκών χώρων είναι πολύ καλύτερη από τη δική μας παρότι έχουν μεγαλύτερο κόστος εργασίας.

Το κράτος πρέπει να στρέψει το ενδιαφέρον στους κλάδους εκείνους που έχουν μέλλον και μπορούν να καταστούν ανταγωνιστικοί. Έχουμε, κάποια συγκριτικά πλεονεκτήματα. Αυτά πρέπει να εκμεταλλευτούμε.

Στην παγκόσμια οικονομία μονό οι χώρες που είναι ανταγωνιστικές μπορούν να συνεχίσουν να αναπτύσσονται ενώ εκείνες που δεν είναι οδηγούνται σε συρρίκνωση.

ΠΑΡΑΓΩΓΙΚΟΤΗΤΑ

Την δυσμενή εικόνα της μακροχρόνιας κατολίσθησης της παραγωγικότητας στη μεταποίηση αναδεικνύουν αποκαλυπτικά στοιχεία της Ευρωπαϊκής επιτροπής.

Το 1979 η παραγωγικότητα των εργαζομένων στη μεταποίηση εκινείτο στην Ελλάδα περίπου στο ήμισυ εκείνης των ΗΠΑ. Το 2001 η εικόνα είναι πολύ χειρότερη.

Η παραγωγικότητα στην Ελλάδα, μία από τις τελευταίες χώρες στην αξιοποίηση της υψηλής τεχνολογίας στην παραγωγή, καταβαραθρώθηκε για να φθάσει στο 27% σχεδόν στο ένα τέταρτο της αμερικανικής.

Το Ελληνικό εργατικό δυναμικό παραμένει ένα από τα λιγότερο καταρτισμένα στην Ευρώπη ενώ γενικότερα η εισαγωγή της πληροφορικής στην παραγωγή είναι και αυτή από τις πλέον περιορισμένες στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

ΑΤΟΜΙΚΙΣΜΟΣ

Ως λαός δεν έχουμε την ωριμότητα να διακρίνουμε το δίκαιο από το άδικο το καλό από το κακό. Άλλα και αν ακόμα το διακρίνουμε μας λείπει η ηθική βούληση να το ακολουθήσουμε όπως και η δύναμη να αντισταθούμε στο στενό ατομικό μας συμφέρον. Ο νεοέλληνας όχι μονό δεν διαπαιδαγωγείται στο να θυσιάζει τις ατομικές του επιδιώξεις, το στενό ατομικό του συμφέρον στο δίκαιο και στο σωστό του συνόλου η στα δικαιώματα του πλησίον του αλλά αντίθετα διαπαιδαγωγείται κατά τον πιο έμπρακτο τρόπο από το σπίτι, το σχολείο και την περιρρέουσα στην κοινωνία μας ατμόσφαιρα στο πως θα επωφεληθεί ατομικά σε βάρος του συνόλου της πολιτείας.

Η απουσία συνείδησης ευθύνης συνοδεύεται και από την έλλειψη παρρησίας και φυσικά της γενναιότητας να λέει κάποιος «ΟΧΙ» και που οι άλλοι εκεί που οι άλλοι θα ήθελαν να ακούσουν «ΝΑΙ».

Τα πάντα γύρω μας έχουν ξεχαρβαλωθεί σε σημείο ηθικής κατάρρευσης. Ωστόσο κανένας δεν συγκινείται ούτε φορείς της πολιτικής ούτε πολίτες. Έχουμε φθάσει στο έσχατο σημείο ηθικής κρίσης και παρακμής μέσα σε μία κοινωνία η οποία πάσχει από ηθική σήψη. Καταρρέουμε και εμείς στεκόμαστε απέναντι στην κατάρρευση μας ως πολίτες αδιάφοροι ως το σημείο ακόμα και να αδικούμε την νοημοσύνη μας. Ανίκανοι να συνειδητοποιήσουμε την κατάσταση μας αλλά και χωρίς ίχνος εσωτερικής αντίστασης.

Χρόνια και χρόνια μαστιζόμαστε από την ωμή μορφή του ατομικισμού μας. Ο ατομικισμός που υποτάσσει τα πάντα από στενό και μόνο ατομικό συμφέρον σε σημείο να κάνει το άτομο τέλεια αδιάφορο για το γενικό καλό σε σημείο ακόμα και να το αντιμάχεται.

Δεν βλέπει δυστυχώς ο Νεοέλληνας πέρα από τη μύτη του για τη μεγάλη ζημία ατομική και συνολική.

ΕΛΛΕΙΨΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟΤΗΤΑΣ

Εκείνο που παρατηρεί κανένας μέσα στη λεγόμενη δημοκρατία μας είναι που πολίτες και πολιτική εξουσία καταχρώνται των δικαιωμάτων τους. Κάτι το άκρως αντιδημοκρατικό. Ωστόσο επικαλούμαστε τις δημοκρατικές αρχές μόνο στο σημείο που αυτές μας ωφελούν ενώ τις περιφρονούμε όταν μας είναι ανώφελες.

Η δημοκρατία είναι τρόπος ζωής. Από αυτόν τον τρόπο απέχουμε πολύ. Τα πολιτικά μας κόμματα επιδιώκουν χωρίς κανένα δισταγμό τα κομματικά και μόνο συμφέροντα τους χωρίς να αντιλαμβάνονται ότι έτσι καταβαραθρώνουν τον πολιτικό βίο της χώρας και φυσικά τη δημοκρατία. Στον τόπο μας δεν μπορούμε να ξεχωρίσουμε τι είναι δημοκρατία και το τι δεν είναι αυτή.

Η δημοκρατία έχει ανάγκη από ανθρώπους ελεύθερους και αυτόνομους στη σκέψη πολίτες. Έχει ανάγκη από ανθρώπους που να είναι γενναίοι ώστε χωρίς δισταγμό και φόβο να ξεστομίζουν ότι είναι σωστό. Έχει ανάγκη από ανθρώπους οι οποίοι να εργάζονται δημιουργικά από ανθρώπους της αλήθειας, της παρρησίας, της ανθρωπιάς και της μετριοπάθειας. Από ανθρώπους που να έχουν το θάρρος να αναγνωρίζουν τα λάθη τους και τα φταιξίματα τους όταν πλανήθηκαν η όταν έκαναν κάτι στραβό.

ΥΠΟΚΡΙΣΙΑ

Πολλά ζώα και πουλιά μιμούνται ασυνείδητα ανθρώπινες κινήσεις ή και λόγια. Ο άνθρωπος υποκρίνεται συνειδητά. Καμώνεται πως είναι κάτι που δεν είναι λέει τα αντίθετα απ' αυτά που σκέπτεται..... φέρεται διαφορετικά απ' ότι αισθάνεται τάζει πράγματα που ξέρει πως δεν μπορεί ή δεν θέλει να τα πραγματοποιήσει Τα ζώα μιμούνται μηχανικά για τον εαυτό τους χωρίς ιδιοτέλεια. Ο άνθρωπος υποκρίνεται για τους άλλους επειδή μηχανεύεται κάτι ωφέλιμο γι' αυτόν , επειδή αποβλέπει σε κάποιο κέρδος με την πλατύτερη σημασία της λέξης . Πολλές φορές μάλιστα υποκρίνεται ακόμα και στον εαυτό του μη τολμώντας να κοιτάξει τη λανθάνουσα αλήθεια του.

Η υποκρισία είναι ένα από τα πιο στερεά και κοινόχρηστα δεκανίκια της ανθρώπινης κοινωνίας. Στην πολιτική ισχύει απαρέγκλιτα το λατινικό αξίωμα «Οποιος δεν ξέρει να υποκρίνεται δεν ξέρει να βασιλεύει». Το αποτελεσματικότερο δε εργαλείο και προσωπείο της υποκρισίας είναι η ηθική, η ηθικολογία - ο «αγώνας» δηλαδή η ρητορεία για αρετή, αρχές, αξίες, ιδέες, ανθρωπισμό, ελευθερία, δικαιοσύνη και όλα τα άλλα εξαπτέρυγα της φαρισαϊκής λιτανείας.

ΜΕΤΑΤΟΠΙΣΗ ΕΥΘΥΝΩΝ

Για ότι δεν γίνεται στον τόπο μας φταίνε όλοι οι άλλοι εκτός από εμάς τους ίδιους. Ποτέ δεν αναλαμβάνουμε τις ευθύνες μας. Δεν αναγνωρίζουμε τα λάθη μας.

ΑΠΟΧΗ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΝΑΣΧΟΛΗΣΗ ΜΕ ΤΑ ΚΟΙΝΑ

Μεγάλη είναι η αποστασιοποίηση ικανών ανθρώπων , πλην ελαχίστων εξαιρέσεων, από την ενασχόληση τους με τα κοινά.

Το γεγονός από την μια ότι οι ασχολούμενοι με τα κοινά , σε ένα μεγάλο ποσοστό , έχουν ταυτιστεί με τις πελατειακές σχέσεις την εξυπηρέτηση των ατομικών συμφερόντων και η λασπολογία και συκοφαντία την οποία φοβούνται οι ικανοί από την άλλη νομίζω ότι είναι οι λόγοι της αποστασιοποίησης.

Αυτή η αποχή μας όμως από τα κοινά δίνει την δυνατότητα στους « κατάφερτζήδες » να διαφεντεύουν τις τοπικές κοινωνίες και η ζημιά είναι διπλή. Και διότι ικανοί άνθρωποι δεν δοκιμάζονται σ' αυτό το καμίνι της πολιτικής ώστε να διακριθούν και επιλεγούν για άλλα ανώτερα αξιώματα αλλά και διότι αυτοί ασχολούνται επιπλέον έχουν απαιτήσεις για αξιώματα δυσανάλογα των δυνατοτήτων τους.

Μέσα σ' αυτή την απογοήτευση, σ' αυτό το μπάχαλο το ερώτημα που τίθεται είναι : «υπάρχει φως στο τούνελ». Η απάντηση είναι ΝΑΙ εφόσον υπάρχει θέληση. Με τις δικές μας παραλείψεις φθάσαμε σε αδιέξοδα. Εάν γίνουν οι αντίθετες ενέργειες μπορεί να διορθωθεί η κατάσταση. Χρειάζεται όμως πολύς χρόνος και προπάντων χρειάζεται μια κυβέρνηση που να είναι αποφασισμένη να συγκρουστεί, να ματώσει και να έχει σαν στόχο να την γράψει η ιστορία με χρυσά γράμματα και όχι να στοχεύει στην εξυπηρέτηση των συμφερόντων των ολίγων. Ο Ελληνικός λαός έχει καημό να δει κάποιον επιτέλους να κινείται προς τη σωστή κατεύθυνση. Εάν δεν έχει ανθρώπους αυτούς μπορεί να τους βρει στον ιδιωτικό τομέα στα πανεπιστήμια, στο εξωτερικό. Δεν είναι υποχρεωτικό να χρησιμοποιεί μόνο κοινοβουλευτικούς για υπουργούς.

Η αρχή πρέπει να γίνει από το εκπαιδευτικό μας σύστημα. Σαν πρώτη προτεραιότητα θα πρέπει να έχει την παράδοση στην κοινωνία πολιτών με πίστη στη δημοκρατία , στη δικαιοσύνη , στην αξιοκρατία , στην τήρηση των νόμων στο γενικό συμφέρον που να είναι μετριοπαθείς , υπεύθυνοι, γενναίοι, ελεύθεροι στη σκέψη χωρίς υποκρισία και με φορολογική συνείδηση.

Η στελέχωση του Δημόσιου τομέα και των ακαδημαϊκών οργανισμών να γίνεται με αξιοκρατικά κριτήρια . Αυτοί με τη σειρά τους θα φροντίσουν για τον περιορισμό του Δημόσιου τομέα, θα προγραμματίσουν θα επιλέξουν τους Τομείς που πρέπει να στραφεί η βιομηχανία , η γεωργία θα δημιουργήσουν νέες θέσεις εργασίας.

